

Тетяна Нечитайло

Народження Айстри

Різдвяна казка

Народження Айстри

Різдвяна казка

Тетяна Нечитайло

Народження Айстри

Різдвяна казка

Малюнки Юлії Пащенко

Київ
НАІРІ
2026

УДК 821.161.2'06-93
Н59

Малюнки *Юлії Пащенко*.
Дизайн обкладинки *Тетяни Чех (Баштової)*.

Нечитайло Т.

Н59 Народження Айстри. Різдвяна казка – К. : НАІРІ, 2026. – 48 с., іл.
ISBN 978-617-8292-22-5
978-617-8192-52-5 (електронне видання)

Про що має розповідати справжня різдвяна казка? Звісно, про народження. Ми звикли дивитися на це диво «звідси», з нашого світу. Але як воно виглядає очима Душі, яка народжується? Через які переживання й пригоди вона проходить «там», перш ніж прийняти рішення вступити в наш світ? Ця прекрасна історія добре знайомої читачам казкарки Тетяни Нечитайло проводить нас навіть не одним, а кількома шляхами через народження, життя і смерть, перш ніж виростити справжнє людське прагнення, яке розквітне чудовою квіткою в різдвяну ніч.

УДК 821.161.2'06-93

ISBN 978-617-8292-22-5

© Тетяна Нечитайло, 2026
© Видавництво «НАІРІ», Київ, 2026

Зміст

Тендітна і замріяна	6
Книга життя.	9

I

Скеля.	10
Замковий камінь	12

II

Великий сад.	15
Мурахи-ласуни	17
Зоряна квітка.	18

III

Його звуть Штерн.	23
Врятувати принцесу.	26
Кохання	28
Справжній рятівник.	29
Родина.	30
Нова пісня	33

IV

Естер навчається читати.	34
Зустріч із Сереном	36
Пара диваків	40
Як я можу допомогти?	42
Я згодна!	43
За мить до народження.	45
Різдво	46

Тендітна і замріяна

Чи буває у вашому житті, що так усе добре, все так чудово складається, так передбачувано і впевнено, що стає нудно й тоді виникає бажання зробити щось таке, чого ніхто й ніколи ще не робив? От саме в той момент, коли Душа має таке відчуття – настає її час народитися на Землі. Але де, як і ким – вона сама має відчувати й відповідно підготуватися. Ті Душі, які готуються до народження, можна легко впізнати. З нудьгуючих і спроможних дати відповіді на всі запитання вони враз перетворюються на зайнятих і дуже енергійних. Постійно розпитують тих, хто приходить із Землі, щоб дізнатися, до чого готуватися. А після спілкування летять до своїх небесних учителів, щоб іще трішки, ще крапельку, ще крихітну мить чомусь повчитися. Бо хтозна, що там, на тій Землі, знадобиться.

Іноді серед нудьгуючих зустрічається Душа нерішуча або замріяна, якій уже час обрати, де та ким вона має народитися, але вона не поспішає. Таких мрійниць ніхто не квапить, бо основне, на чому тримається Всесвіт, – це воля та любов. Тільки сама Душа, з великої любові та великого власного бажання вирушає у подорож до Землі.

Саме про таку Душу і буде наша історія. Звали її Айстрою. Була вона тендітна та замріяна. Всі, хто знав Айстру, тішилися цим знайомством. Де б вона не з'явилась, одразу ставало затишно й тепло. Взагалі-то про тепло янголи нічого не знають. Вони знають тільки те, що їм добре бути разом. Це як у нас, на Землі, зустрічаєшся з добрим другом і довго-довго, забувши про час, розмовляєш або в тиші сидиш поруч і милуєшся красою. Саме це янголи називали словом «тепло». Тож поряд з Айстрою всім було дуже тепло.

Айстрі подобалося подовгу проводити час поряд із центром Всесвіту. Це саме там, де все пронизано живим смарагдовим сяйвом. Чотири дивні істоти час від часу з'являються з цього сяйва, одна з них схожа на лева, друга – на вола, третя нагадує орла, а четверта – Людину. Кожна з цих істот має по шість крил.

Айстрі завжди здавалося, що вони бачать усе наскрізь, а також минуле та майбутнє. Велика юрба Душ постійно перебуває поряд із цим неймовірним сяйвом. А ще там постійно лунає спів. У самому центрі смарагдового сяйва – Престол, перед яким горять сім свічників. Час від часу спів затихає і на престолі починають спалахувати блискавиці, а Всесвіт пронизують грім і різні голоси. У таку мить усі, хто поряд, падають ницьма і починають славити Творця.

Айстра також співала разом зі всіма славу Творцю. Ця пісня народжувалася прямо з її серця. До речі, такого серця, як у людей, Янголи не мають. Але якщо пісня народжується прямо з середини єства і сповнена подяки та любові, то Янголи кажуть, що вона народилася із серця. Саме таким було серце Айстри – сповненим тепла та саява. Вона так багато часу провела поряд із Престолом, що стала помічати дивні речі. Наприклад, що посеред Престолу часто виникають крихітні спалахи, а якщо уважно слухати, то щоразу після такого спалаху у пісню додається нова мелодія, яка так гарно й природно вплітається в пісню, що це майже непомітно.

Несподівано Айстрі, яка була нерішуча й повільна, закортіло дізнатися, що ж там, поряд із Престолом, відбувається. Від того бажання вона засяяла, як справжня зірка. Це ж усі знають, що коли Душа щось бажає, то вона починає сяяти? Саме так! Навіть людина не може приховати світло, коли сяє її душа, бо очі починають його випромінювати. І ось, коли Айстра відчула цю нестримну жагу дізнатися, що ж відбувається поряд із Престолом... вона там опинилася. У самісінькому Пупі Всесвіту!

Ну дуже дивно виглядав той Пуп Всесвіту. Там було так тихо, що всередині Айстри все аж гриміло. Але від цього гуркоту їй не було страшно: було відчуття, начебто тобі розказують усі казки світу водночас. Айстра помітила велике крісло, яке стояло там, де мав бути Престол. В кріслі сидів літній чоловік і, посміхаючись, спостерігав за Айстрою. Поряд із кріслом горіли сім світильників.

– Вітаю тебе, моя мила Айстро! – промовив чоловік. – Що тебе бентежить?

У цю мить Айстра відчула, що вона й справді дуже збентежена, але зовсім не від того, що стояла в самісінькому центрі – Пупі Всесвіту. Її бентежило те, що їй прийшов час народжуватися, але вона й гадки не має, де та ким саме.

– Чи є такий спосіб щось дізнатися про Землю, так щоб там начебто пожити, але при тому ще не народжуватися? – довірливо запитала Айстра.

Старий засміявся, від цього в повітрі з'явилися спалахи кольорового світла.

– Моя нерішуча мрійнице, звичайно ж, є! Мерщій іди до мене на коліна!

Книга життя

Айстра опинилися на колінах Старого. У правиці він тримав дивну річ. Чарівну. Такого Айстра ще ніколи у своєму житті не бачила.

– Це Книга життя, – пояснив Старий. – У ній записані історії всіх істот, які будь-коли народилися, жили й живуть нині на Землі. Читати цю Книгу нікому

не по силах, тільки тому, хто сам може створювати історії життя. Той, хто відкриває Книгу, вмить стає тим, про кого запитує, і мусять прожити все життя згаданої сутності – від народження на Землі до повернення на Небеса. Тільки-от про своє майбутнє життя не можна з цієї Книги дізнатися. Бо те, що пишеш саме зараз, водночас читати неможливо. То про що ти хочеш дізнатися, Айстро? Ким хочеш бути?

– Я хочу жити довго-довго, бути міцною, дарувати всім красу і впевненість! – на одному подиху промовила Айстра й швидко відкрила Книгу життя.

У повітрі спалахнула блискавка, щось загуркотіло, й Айстра прокинулась на Землі... скелею.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.